

เป็นทนายความ แต่ไม่ติดตามคดี ... ประพฤติผิดจริยธรรมในวิชาชีพ ครับ !

คดีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังในฉบับนี้ เป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพทนายความ ไม่ไปศาลตามกำหนดนัด เป็นเหตุให้ลูกความได้รับความเสียหาย กรณีดังกล่าวสภาทนายความจะมีอำนาจสั่งห้ามการเป็นทนายความหรือไม่

ข้อเท็จจริงในคดี คือ นางสาว ก. ได้แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นทนายความและมอบให้ดำเนินการแทนในศาลทุกชั้นตอน จนกระทั่งเวลาผ่านไป 2 ปี นางสาว ก. ก็ยังไม่ได้รับเอกสารใด ๆ จากผู้ฟ้องคดีเลย และเมื่อถึงวันที่ศาลนัดสืบพยานโจทก์ ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ไปศาล เป็นผลให้นางสาว ก. ไม่สามารถทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และไม่สามารถทำให้คดีสิ้นสุดลงในวันนั้นได้

นางสาว ก. จึงยื่นคำกล่าวหาต่อประธานกรรมการสภาทนายความว่า ผู้ฟ้องคดีประพฤติผิดมรรยาททนายความ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (สภาทนายความ) ได้มีคำสั่งลงโทษห้ามผู้ฟ้องคดีทำการเป็นทนายความ 1 ปี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (สภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ) มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอ้างว่าเหตุที่ไม่ได้ไปศาลเนื่องจากได้รับแจ้งจากน้องเขยของนางสาว ก. ว่า นางสาว ก. ได้ถอนผู้ฟ้องคดีออกจากกรณการเป็นทนายความแล้ว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว

ประเด็นปัญหาในคดีนี้ คือ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ไปศาล จะถือว่าเป็นการประพฤติผิดมรรยาททนายความหรือไม่ ? โดยพฤติการณ์หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของทนายความที่อาจทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ของลูกความ และถือได้ว่า ประพฤติผิดมรรยาททนายความนั้น ข้อ 12 ของข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529 กำหนดว่า (1) จงใจขาดนัด หรือทอดทิ้งคดี (2) จงใจละเว้นหน้าที่ที่ควรกระทำอันเกี่ยวแก่การดำเนินคดีแห่งลูกความของตน หรือปิดบังข้อความที่ควรแจ้งให้ลูกความทราบ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นทนายความที่มีประสบการณ์การดำเนินคดีในศาลมาเป็นเวลานาน ย่อมต้องรู้และทราบถึงกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับชั้นตอนในการถอนตนเองจากการเป็นทนายความ หรือการที่ลูกความจะถอนทนายความ ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้รับทราบปัญหาภายในครอบครัวของลูกความซึ่งอาจมีผลกระทบและส่งผลต่อการติดต่อสื่อสารระหว่างนางสาว ก. กับน้องเขย ผู้ฟ้องคดีกลับฝากคำร้องขอถอนทนายความให้น้องเขยนำไปให้นางสาว ก. ลงชื่อและนำไปยื่นต่อศาลเอง โดยไม่ได้ติดตามเรื่อง จึงเป็นการขาดความรับผิดชอบที่ทนายความจะต้องมีและจะต้องมีความระมัดระวังในระดับที่สูงกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไปเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของลูกความและปกป้องตนเองจากความผิดพลาด ซึ่งผู้ฟ้องคดีควรที่จะติดต่อนางสาว ก. โดยตรงเพื่ออธิบายให้ทราบถึงชั้นตอนและผลกระทบจากการถอนทนายความ และสอบถามเพื่อความมั่นใจถึงการจัดหาทนายความคนใหม่มาทำหน้าที่แทน หรือมิเช่นนั้นผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะมีคำร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนตนจากการเป็นทนายความ โดยผู้ฟ้องคดีไม่อาจที่จะถอนตัวจากการเป็นทนายความโดยพลการได้ แต่ต้องรอให้ศาลสั่งอนุญาตเสียก่อน

เมื่อนางสาว ก. ยังมีคำร้องต่อศาลขอถอนผู้ฟ้องคดีออกจากกรณการเป็นทนายความ หรือการที่ผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนตนจากการเป็นทนายความ จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดียังเป็นทนายความของนางสาว ก. อยู่ และเมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ไปศาลตามกำหนดวันพิจารณา ถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีจงใจขาดนัดหรือทอดทิ้งคดี และจงใจละเว้นหน้าที่ที่ควรกระทำอันเกี่ยวแก่การดำเนินคดีแห่งลูกความของตน จึงเป็นการกระทำอันอาจทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ของนางสาว ก. ได้ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 12 (1) และ (2) ของข้อบังคับข้างต้น คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมและเป็นธรรมแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 863/2559)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ถือเป็นอุทธรณ์ที่ดีที่สุดให้แก่ผู้ที่ประกอบวิชาชีพ ทั้งผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ ด้านวิศวกรรม หรือด้านกฎหมาย ว่า นอกจากจะต้องทำหน้าที่อย่างเต็มกำลังความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในแต่ละสาขาวิชาชีพแล้ว ผู้ประกอบวิชาชีพยังจะต้องประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบกฎหมายข้อบังคับ รวมทั้งหลักจริยธรรมหรือจรรยาบรรณ และมาตรฐานในวิชาชีพของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอีกด้วย เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับประโยชน์จากการประกอบวิชาชีพ ครับ !

นายปกครอง
